

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA RĪGAS TIESU NAMS

L Ē M U M S

Rīgā 2022.gada 8.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,

rakstveida procesā izskatīja Iljas Borisova sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2022.gada 25.oktobra lēmumu Nr.31.4/22.11/5149.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Fizisko personu parādu un citu maksājumu atgūšanas daļas 2022.gada 9.septembra lēmumu Nr.31.4/17.18.2/78048 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu (turpmāk – 2022.gada 9.septembra lēmums) no iesniedzēja Iljas Borisova piedzīti nokavētie nodokļu maksājumi, kas 2022.gada 9.septembrī ir 1 511 159,89 *euro*. Iesniedzējs apstrīdēja minēto lēmumu.

Ar dienesta ģenerāldirektora p.i. 2022.gada 25.oktobra lēmumu Nr.31.4/22.11/5149 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) noraidīta sūdzības iesniedzēja sūdzība. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[1.1] Attiecībā uz ar iesniedzēja iesniegto gada ienākumu deklarāciju par 2021.gadu un pašnodarbinātā ziņojumu par 2021.gada ceturto ceturksni deklarēto summu piespiedu izpildi ir attiecināma likumā „Par nodokļiem un nodevām” noteiktā kārtība nokavēto nodokļu maksājumu piedziņai.

[1.2] 2022.gada 9.septembra lēmuma pieņemšanas laikā tajā iekļautajiem iesniedzēja nokavētajiem iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) maksājumiem bija iestājušies tiesību normās noteiktie samaksas termiņi, iesniedzējs paša aprēķinātos un samaksai budžetā deklarētos IIN maksājumus nebija veicis, kā arī pilnā apmērā nebija samaksājis aprēķinātās un samaksai budžetā deklarētās VSAOI. Piedzenamās nodokļu summas atbilst iesniedzēja lietas materiāliem un tās ir aprēķinātas atbilstoši tiesību normās noteiktajam.

[1.3] 2022.gada 9.septembra lēmuma izpildei 2022.gada 9.septembrī AS „Swedbank” un AS „SEB banka” tika nosūtīti rīkojumi par naudas līdzekļu apķīlāšanu iesniedzēja atvērtajos norēķinu kontos, savukārt 2022.gada 12.septembrī AS „Swedbank” un AS „SEB banka” tika nosūtīti rīkojumi par naudas līdzekļu pārskaitīšanu piedziņas vēršanai uz naudas līdzekļiem iesniedzēja kontos kredītiestādēs.

Sūdzības par 2022.gada 9.septembra lēmumu izskatīšanas laikā minēto rīkojumu rezultātā naudas līdzekļi apstrīdētā lēmuma izpildei nav piedzīti, ņemot vērā Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 2.nodaļas priekšnieka vietnieces 2022.gada 3.jūlija lēmumus kriminālprocesā Nr.11815000222.

[1.4] Uz doto brīdi dienests, ievērojot ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu” 10.panta trešo daļu piešķirtās tiesības, nav vērsies pie procesa virzītāja ar pieteikumu par atļauju vērst piedziņu uz kriminālprocesā arestēto mantu. Savukārt no tiesību normām izriet, ka, kamēr šāda atļauja no procesa virzītāja nav saņemta, piedziņas vēršanu uz šo mantu tiek atlikta līdz mantas aresta atcelšanai kriminālprocesā vai procesa virzītāja atļaujas saņemšanai.

Tomēr minētais nenozīmē, ka nodokļu administrācija vai tiesu izpildītājs apstrīdētā lēmuma izpildei nevar vērst piedziņu uz iesniedzēja naudas līdzekļiem, kustamo mantu, vai nekustamo īpašumu, kuram kriminālprocesuālā kārtībā nav uzlikts arests.

[1.5] Savlaicīga un pareiza maksājamo nodokļu aprēķināšana un nomaksa ir ikviena nodokļu maksātāja pienākums, ar kura neizpildes sekām un tai sekojošajiem apgrūtinājumiem ikvienam nodokļu maksātājam ir jāērķinās. Valsts budžeta ieņēmumus veido arī nodokļu un nodevu maksājumi, tāpēc visas sabiedrības kopējās intereses ir, lai valsts budžets savlaicīgi saņemtu visus tam pienākošos maksājumus.

[1.6] Uz iesniedzēja nokavētajiem maksājumiem neattiecas neviens no likumā „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta sestajā daļā minētajiem apstākļiem, kas nepieļautu to piedziņu bezstrīda kārtībā. Nepastāv tiesisks pamats apturēt vai atlikt nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, vai arī tos dzēst. Tādējādi dienestam nav pamata laicīgi nepildīt likumdevēja doto pienākumu piedzīt nokavētos nodokļu maksājumus.

[1.7] Iesniedzēja sūdzībā norādītā motivācija par uzsākto kriminālprocesu un piemērotajiem arestiem iesniedzēja naudas līdzekļiem nevar tikt uzskatīta par nepārvaramas varas apstākļiem, it sevišķi ņemot vērā to, ka no lēmumiem kriminālprocesā izriet, ka iesniedzējs nav sniedzis izmeklēšanai ziņas par arestam pakļautās mantas likumīgo izcelsmi. Tādējādi iesniedzējs nav darījis visu iespējamo, lai netiktu piemēroti aresti iesniedzēja naudas līdzekļiem.

[2] Tiesā saņemtajā sūdzībā par pārsūdzēto lēmumu norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Iesniedzējs veic saimniecisko darbību – NFT darbu izstrādāšanu un to tirdzniecību, pārdodot tos par kriptovalūtu. Iesniedzējs ir reģistrējis šo saimniecisko darbību un iesniedzis nodokļu deklarāciju. Valsts policija uzsāka kriminālprocesu par iespējamo noziedzīgi iegūtu finanšu līdzekļu legalizāciju lielā apmērā un procesa virzītājs pieņēma lēmumus par aresta uzlikšanu mantai – uz iesniedzējam piederošajos bankas norēķinu kontos esošajiem naudas līdzekļiem.

[2.2] Dienests veic nodokļu parāda piedziņu par līdzekļiem, par kuriem šobrīd notiek kriminālprocess par iespējamu noziedzīgu nodarījumu un arests mantai ir piemērots, lai nodrošinātu to iespējamu konfiskāciju. Līdzekļi, par kuriem dienests vēlas saņemt nodokļu nomaksu, un līdzekļi, par kuriem ir uzsākts kriminālprocess, ir vieni un tie paši līdzekļi, kuri ir iegūti, veicot iesniedzēja saimniecisko darbību.

[2.3] Nomaksājot nodokļus no šādiem līdzekļiem, pēc tam, ja kriminālprocesā vai procesā par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, līdzekļi tiek konfiscēti, iesniedzējam būtu jāvēlējas tiesā, lūdzot atmaksāt nomaksātos nodokļus, jo no noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, nodokļu nomaksas pienākums neiestājas. Tādējādi tiek pārkāpts valsts pārvaldes vienotības princips.

[2.4] Konkrētajā situācijā veidojas valsts iestāžu interešu sadursme, proti, Valsts policija kriminālprocesa ietvaros pārbauda iesniedzēja līdzekļu izcelsmes likumību, bet dienests no šiem līdzekļiem, par kuru izcelsmes likumību Valsts policija nav guvusi pārliecību, vēlas piedzīt IIN un VSAOI.

[2.5] Likums „Par nodokļiem un nodevām” neparedz nodokļa samaksas atlikšanu, ja par personas gūtajiem ienākumiem ir uzsākts kriminālprocess saskaņā ar Krimināllikuma 195.panta trešo daļu un uz šiem līdzekļiem ir piemērots mantas arests kā iespējamai noziedzīgi iegūtai mantai. Tādējādi konstatējams, ka likumā „Par nodokļiem un nodevām” ir atklāts tiesību robs.

[2.6] Jābūt regulējumam, kas paredz, ka dienests atliek nodokļa nomaksu uz laiku, kamēr kriminālprocesa vai procesa par noziedzīgi iegūtu mantu ietvaros tiek gūta pārliecība par līdzekļu izcelsmes likumību. Savukārt, ja kriminālprocesa vai procesa par noziedzīgi iegūtu mantu ietvaros manta tiek atzīta par noziedzīgi iegūtu, dienests atceļ personas nodokļu deklarāciju un lēmumu par nodokļu piedziņu.

[2.7] Piemērojot analogiju ar citiem gadījumiem, arī situācijās, kad par personas līdzekļiem ir uzsākts kriminālprocess par iespējami noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, dienestam ir pienākums atlikt nodokļu samaksu, kā arī dzēst nodokļu parādu par laiku, kad uz personas līdzekļiem ir bijis piemērots mantas arests.

[2.8] Nepieciešams pārtraukt nenomaksāto nodokļu piedziņu līdz brīdim, kad kriminālprocesa ietvaros tiks noskaidrota iesniedzēja mantas izcelsme.

[3] Dienests rakstveida paskaidrojumā tiesai norādīja, ka sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto.

[4] Tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 363.panta otrajai daļai sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 363.panta pirmo daļu privātpersona, pret kuru vērsta piespiedu izpilde, var iesniegt sūdzību, ja izpildiestādes darbības, kas vērstas uz administratīvā akta piespiedu izpildi, neatbilst likumos paredzētajiem administratīvo aktu un tiesas nolēmumu izpildes noteikumiem.

Lietā pastāv strīds par to, vai dienests pamatoti veica nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, piemērojot piespiedu izpildes līdzekļus.

[6] Ar 2022.gada 9.septembra lēmumu no iesniedzēja piedzīti nokavētie nodokļu maksājumi 1 511 159,89 *euro* apmērā, tai skaitā, IIN pamatparāds 1 487 727,80 *euro* un nokavējuma nauda 23 431,62 *euro*, VSAOI pamatparāds 0,39 *euro* apmērā un nokavējuma nauda 0,08 *euro*.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka piedzenamie nodokļi aprēķināti, pamatojoties uz paša iesniedzēja iesniegto gada ienākumu deklarāciju par 2021.gadu un pašnodarbinātā ziņojumu par 2021.gada ceturto ceturksni deklarēto summu. Tāpat pārsūdzētajā lēmumā norādīts nokavēto maksājumu rašanās pamats, laika periods, aprēķins un apmērs.

[7] Likuma „Par nodokļiem un nodevām” 15.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām” 18.panta pirmās daļas 11.punktam nodokļu administrācijai ir pienākums piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus, nokavējuma naudas, soda naudas un citus valsts noteiktos maksājumus šā likuma 26.pantā paredzētajā kārtībā.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta pirmo daļu nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu deklarācijai, avansa maksājumu aprēķinam, kā arī citiem dokumentiem par maksājumiem budžetā vai pēc nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) aprēķinātos nodokļu maksājumus (arī soda naudu), kuri nav samaksāti nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, un ar tiem saistīto nokavējuma naudu, kā arī izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija piedzen bezstrīda kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta septītajai daļai lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir izpildu dokuments.

Tātad katra nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus. Savukārt nodokļu administrācijas pienākums ir bezstrīda kārtībā piedzīt laikus neveiktos nodokļu maksājumus un ar tiem saistītās nokavējuma naudas.

[8] Dienests pārsūdzētajā lēmumā pareizi atsaucies uz konsekventu tiesu praksi, gadījumos, kad ar dienesta lēmumu tiek piedzīti saskaņā ar nodokļu maksātāja iesniegtajām deklarācijām vai ziņojumiem aprēķinātie nodokļu maksājumi. Šādā gadījumā lēmums par piedziņu ir vērtējams kā lēmums par administratīvā akta izpildi, jo tiek uzskatīts, ka par nodokļu aprēķinu ir izdots administratīvais akts ar konkludentām darbībām (*sk., piemēram, Senāta 2008.gada 13.oktobra sprieduma lietā SKA-327/2008 (A42173005) 7.punktu un Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 25.novembra lēmuma lietā Nr.A420627711 7. un 8.punktu, 2010.gada 13.maija lēmuma lietā Nr.A420615310 7.punktu un 2010.gada 16.marta lēmuma lietā Nr.A42054510 8.punktu*). Minētais pamatojams ar to, ka nodokļu tiesības regulējošās tiesību normas neparedz dienesta pienākumu pēc nodokļu deklarāciju (ziņojumu) saņemšanas rakstveidā pieņemt lēmumu, ar kuru tiek akceptēta nodokļu maksātāja deklarācijās norādītā maksājamo nodokļu summa. Šajā gadījumā personai rodas pienākums noteiktā termiņā nomaksāt pašas aprēķināto un deklarēto nodokli.

Jāņem vērā, ka normatīvajos aktos nav noteikta dienesta rīcības brīvība pieņemt vai nepieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, jo no likuma „Par nodokļiem un nodevām” 18.panta pirmās daļas 11.punkta izriet dienesta pienākums piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus un ar tiem saistītās nokavējuma naudas, kas izdarāms šā likuma 26.pantā noteiktajā kārtībā.

Tātad, ja nodokļu maksātājs nav termiņā samaksājis likumā noteiktos maksājumus, dienestam nav rīcības brīvības, bet ir pienākums izdot lēmumu par nodokļu maksājumu bezstrīdus piedziņu.

[9] Administratīvā procesa likuma 360.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo aktu izpilda piespiedu kārtā, ja ir šāds apstākļu kopums: 1) administratīvais akts ir stājies spēkā; 2) administratīvais akts ir kļuvis neapstrīdams vai administratīvā akta darbība nav apturēta vai ir atjaunota; 3) līdz piespiedu izpildes sākumam administratīvais akts nav izpildīts labprātīgi; 4) persona ir brīdināta par piespiedu izpildi.

Attiecībā uz administratīvo aktu, kas izdots ar konkludentām darbībām, pieņemot nodokļu maksātāja iesniegto deklarāciju un ziņojumu, tiesa konstatē, ka tas ir stājies spēkā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmajai daļai administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Ar konkludentām darbībām izdots administratīvais akts ir paziņots brīdī, kad adresāts uzzina par šīm darbībām.

Tātad izskatāmajā gadījumā administratīvais akts ir paziņots deklarācijas un ziņojuma pieņemšanas brīdī. No lietas materiāliem neizriet, ka iesniedzējs būtu apstrīdējis vai pārsūdzējis administratīvo aktu, kā arī nav konstatējams, ka iesniedzējs būtu samaksājis nodokļu maksājumus. Līdz ar to tiesas secina, ka izpildās Administratīvā procesa likuma 360.panta pirmās daļas 1.–3.punkta nosacījumi.

Administratīvā procesa likuma 358.panta otrā daļa paredz, ka labprātīgi neizpildīta administratīvā akta piespiedu izpildi veic šajā likumā noteiktajā kārtībā, ja likums, uz kura pamata administratīvais akts izdots, nenosaka citu kārtību.

No minētā izriet, ka Administratīvā procesa likumā paredzētais administratīvo aktu piespiedu izpildes regulējums ir attiecināms uz tāda veida administratīvo aktu izpildi, kuru izpilde nav noregulēta speciālajās tiesību normās.

Nodokļu maksājumu piedziņu regulē likums „Par nodokļiem un nodevām”. Nodokļu piedziņas kārtību regulējošās tiesību normas neparedz brīdinājuma izteikšanu pirms aprēķināto nodokļu maksājumu piedziņas bezstrīdus kārtībā uzsākšanas.

[10] Kā redzams no lietas materiāliem, tad 2022.gada 9.septembra lēmumā norādīts, ka izpilde veicama, piemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta trešajā daļā norādītos piespiedu izpildes līdzekļus:

1) ar rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu vēršot piedziņu uz naudas līdzekļiem nodokļu maksātāja kontā kredītiestādē vai kontā, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja.

2) vēršot piedziņu uz nodokļu maksātāja darba samaksu vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem, kā arī uz citām naudas summām, kas pienākas no citām personām (Civilprocesa likuma 592. un 599.pants).

3) vēršot nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā uz nodokļu maksātāja mantu (kustamo un nekustamo īpašumu, arī uz mantu, kura atrodas pie trešajām personām).

Iepriekš norādītais atbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta trešajā daļā minētajai piedziņas kārtībai.

[11] Tiesa secina, ka dienestam nav paredzēta rīcības brīvība attiecībā uz lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izdošanu vai neizdošanu. Ja persona ir nokavējusi nodokļu maksājumu, tad dienestam ir jāuzsāk šī maksājuma piedziņa. Piedziņu neuzsāk tikai likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta sestajā daļā paredzētajos gadījumos.

Dienests pārsūdzētajā lēmumā ir konstatējis, ka konkrētajā gadījumā nepastāv likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta sestajā daļā paredzētie apstākļi. Minētajā pantā noteikts, ka nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā neuzsāk un uzsāktu nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā aptur, ja ir vismaz viens no šādiem nosacījumiem: 1) apstrīdēts nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtais lēmums, – uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību; 2) pagarināts, atlikts vai sadalīts nodokļu samaksas termiņš, – attiecībā uz pagarināto nodokļu maksājuma daļu vai atlikto nodokļu maksājumu; 3) iestājas Civilprocesa likuma 560.pantā, 563.panta pirmās daļas 4. vai 5.punktā vai otrajā daļā noteiktie apstākļi; 4) pieņemts nodokļu administrācijas lēmums vai tiesas nolēmums, ar kuru apturēta nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa bezstrīda kārtībā; 5) stājies spēkā tiesas spriedums, ar kuru nodokļu maksātājam pasludināts maksātnespējas process, vai stājies spēkā tiesas lēmums

par tiesiskās aizsardzības procesa ierosināšanu. Pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas vai tiesiskās aizsardzības procesa lietas ierosināšanas tiesā nodokļu maksātājs veic visus kārtējos nodokļu maksājumus saskaņā ar nodokļu likumiem; 6) nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi – attiecībā uz to nodokļu maksājuma daļu, uz kuru attiecas lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka izskatāmajā gadījumā dienestam nebija pamata piemērot likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta sesto daļu.

[12] Iesniedzējs uzskata, ka dienests nedrīkst veikt nodokļu parāda piedziņu par līdzekļiem, par kuriem notiek kriminālprocess, kura ietvaros uzlikts arests uz iesniedzējam piederošajos bankas norēķinu kontos esošajiem naudas līdzekļiem. No noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem nodokļu nomaksa nav jāveic. Iesniedzēja ieskatā, dienestam jāpārtrauc nenomaksāto nodokļu piedziņu līdz brīdim, kad kriminālprocesa ietvaros tiks noskaidrota iesniedzēja arestētās mantas izcelsme.

No lietas materiālos esošajiem dokumentiem konstatējams, ka Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 2.nodaļas lietvedībā atrodas kriminālprocess Nr.11815000222, kas uzsākts 2022.gada 3.februārī pēc Krimināllikuma 195.panta trešās daļas – par iespējamo noziedzīgi iegūtu finanšu līdzekļu legalizāciju lielā apmērā.

Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 2.nodaļas priekšnieka vietniece 2022.gada 3.jūlijā pieņēma lēmumus par aresta uzlikšanu mantai neatliekamības kārtībā, ar kuriem nolēma: 1) uzlikt arestu uz iesniedzējam piederošajā norēķinu kontā Nr.LV38UNLA005002485681, kas atvērta AS „SEB banka”, esošajiem naudas līdzekļiem – 2 425 535,43 *euro* apmērā; 2) uzlikt arestu uz iesniedzējam piederošajā norēķinu kontā Nr.LV38UNLA0050021165470, kas atvērta AS „SEB banka”, esošajiem naudas līdzekļiem – 4 727 463,86 *euro* apmērā.

Tiesa norāda, ka uzsāktais kriminālprocess nav šķērslis nokavēto nodokļu maksājumu bezstrīda piedziņai.

Kā jau tika norādīts iepriekš, piedziņu neuzsāk tikai likuma „Par nodokļiem un nodevām” 26.panta sestajā daļā paredzētajos gadījumos.

Likumdevējs gan nodokļu maksātājam, gan arī nodokļu administrācijai ir noteicis nepārprotamu pienākumu gādāt par to, lai valsts budžetā tiktu nodrošināta savlaicīga nodokļu nomaksa, tādējādi nodrošinot sabiedrības prioritāru interesi uz valsts ienākumu saņemšanu. Proti, visas sabiedrības interesēs ir, lai valsts budžets savlaicīgi tiktu papildināts ar obligātajiem nodokļu maksājumiem. Tādā veidā sabiedrības interese nodokļu iekasēšanas jomā ir nostādīta augstāk par privātpersonas interesēm, kas ir nodokļu maksātājs. Tādējādi gadījumā, ja nodokļu maksātājs nav termiņā samaksājis likumā noteiktos maksājumus, dienestam ir pienākums izdot lēmumu par nodokļu maksājumu bezstrīda piedziņu.

Tiesa piekrīt, ka no noziedzīgi iegūtiem finanšu līdzekļiem nodokļu nomaksa nav jāveic, taču uz doto brīdi nav zināms, vai iesniedzēja finanšu līdzekļi iegūti noziedzīgi, tas

tiek pārbaudīts kriminālprocesā. Turklāt naudas summas piedziņai pašai par sevi nepiemīt neatgriezenisks raksturs, kas liegtu jebkurā brīdī nepamatoti veiktas izpildes sekas novērst.

[13] Apkopojot visu iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa ir uzsākta atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam. Tādējādi tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu, bet iesniedzēja sūdzība līdz ar to ir noraidāma.

[14] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 315.panta pirmajai daļai pārsūdzami ir tikai tādi lēmumi, kas likumā tieši noteikti kā pārsūdzami. Tā kā Administratīvā procesa likuma 363.pants neparedz tiesības pārsūdzēt sūdzības lietā pieņemtu tiesas lēmumu, tad šāds lēmums nav pārsūdzams.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 363.panta pirmo daļu un 315.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nolēma

noraidīt Iljas Borisova sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2022.gada 25.oktobra lēmumu Nr.31.4/22.11/5149.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese

L.Andersone

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.